

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010141
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2717010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného H. N., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona v konaní o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 6Nt/24/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.01.2018 v Trnave a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. N., nar. XX.XX.XXXX v Y., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 419 odsek 1 Trestného poriadku vyslovil, že odsúdený H. N. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/13/2013-70 zo dňa 13.03.2013, právoplatný 13.03.2013 v trvaní 2 roky vykoná.

Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v skúšobnej dobe ktorá mu začala plynúť dňa 14.03.2013 a uplynula dňa 14.03.2017 nevedol riadny život, pretože sa dopustil ďalšej trestnej činnosti - trestných činov nebezpečného vyhrážania, krádeže a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty za ktoré bol aj právoplatne odsúdený a to rozhodnutiami Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/24/2013, 4T/168/2013, 4T/117/2015 a 6T/85/2016 . Odsúdený v skúšobnej dobe navyše spáchal 3 priestupky. Vzhľadom k uvedenému rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov vykoná v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený H. N. (č.l. 34 spisu) a to v zákonom stanovenej lehote.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený v písomnej odôvodnenej sťažnosti (č.l. 34 spisu), uviedol, že dňa 01.12.2017 bol príslušníkmi štátnej polície odvedený zo svojho pracoviska a následne predvedený Okresnému súdu Skalica vo veci 6Nt/24/2017, ktorý mu premenil podmienený trest vo veci 4T/13/2013. S uznesením nesúhlasí, pretože na uznesení vo veci 6T/24/2017 uvedený dátum vyhotovenia 25.10.2017 a on ho prevzal 01.12.2017.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zhodne ako okresný súd zistil, že :

? H. N. bol rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/13/2013-70 zo dňa 13.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2013 odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorý mu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 4 rokov;

? skúšobná doba začala plynúť dňa 14.03.2013 a uplynula dňa 14.03.2017;

Z pripojených rozhodnutí bolo zistené, že odsúdený bol opätovne odsúdený :

? trestným rozkazom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 0T/24/2013 zo dňa 21.06.2013, právoplatným dňa 01.07.2013, pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Uvedený trestný čin spáchal v dňoch 19.06.2013 až 20.06.2013, teda v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia;

? trestným rozkazom okresného súdu Skalica zo dňa 17.02.2014 sp. zn. 4T/168/2013, právoplatným dňa 17.02.2014 bol odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/ Trestného zákona, prišlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Skalica v konaní 0T/24/2013. Skutok v predmetnej veci spáchal dňa 19.06.2013;

? trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/117/2015 zo dňa 20.08.2015, právoplatným dňa 15.12.2015 bol odsúdený pre trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku a elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v rozsahu 200 hodín;

? rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/85/2016 zo dňa 04.07.2016, právoplatným dňa 04.07.2016 bol odsúdený za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Trestný čin spáchal dňa 12.02.2016, teda v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Z Ústrednej evidencie priestupkov bolo zistené, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil 3 priestupkov a to v dňoch 15.06.2014 a 16.02.2015 proti občianskemu spoluna-živaníu, za ktoré mu bol uložené pokuty v rozkaznom konaní vo výške 10 a 20 EUR. Dňa 11.04.2015 spáchal priestupok proti majetku, za ktorý bol potrestaný blokovou pokutou vo výške 30 EUR.

Podľa § 192 odsek 1) Trestného poriadku : Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 50 odsek 4 prvá veta)Trestného zákona : Ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sa odsúdený H. N. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne, dospel k správne mu záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol všetky základné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých rozhodol o premene podmieničného trestu odňatia slobody na nepodmienečný.

Krajský súd sa správnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Aj sťažnostný súd je toho názoru, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieničného odsúdenia nevedol riadny život, dopustil sa úmyselnej trestnej činnosti za ktorú bol právoplatne odsúdený rozhodnutiami Okresného súdu Skalica sp. zn. OT/24/2013, 4T/168/2013, 4T/117/2015 a 6T/85/2016, taktiež sa v skúšobnej dobe dopustil 3 priestupkov a to 2 proti občianskemu spolunažívaniu a 1 proti majetku.

Sťažnostný súd dodáva, že pri posudzovaní otázky, či sa podmienične odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmienične odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spoluzitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmienične odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmieničné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienične odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

V danom prípade je nesporné, že odsúdený H. N. bol opätovne právoplatne uznaný vinným a odsúdeným za úmyselné trestné činy, ktorých sa dopustil v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia.

Pri hodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného k rešpektovaniu zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnuť, že má výrazné sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani pri uložení príslušných sankcií.

Krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdeného, ktorý v skúšobnej dobe spáchal viac úmyselných trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe odsúdený H. N. nevedol riadny život a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len premena trestu tak, ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Okresný súd správne postupoval i pri zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd uvádza, že odsúdený bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, kedy upovedomenie o termíne verejného zasadnutia prevzal dňa 14.07.2017. Predvolanie na verejné zasadnutie osobne prevzal na OO PZ Skalica, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom (č.l.18 spisu). Preto okresný súd správne postupoval, keď verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti odsúdeného, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený a takisto bol upozornený na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Pokiaľ odsúdený namieta, že uznesenie obsahuje dátum 25.10.2017 a on uznesenie prevzal 01.12.2017 sťažnostný súd uvádza, že dátum 25.10.2017 je dátumom kedy sa vykonal verejné zasadnutie vo veci a kedy okresný súd rozhodol a deň 01.12.2017 je len dňom, kedy toto rozhodnutie prevzal na polícii.

Krajský súd preto nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného preto o jeho sťažnosti rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.